GALA PIN

«Hem d'aprofitar la intel·ligència col·lectiva de Barcelona»

La número 7 de la llista de Barcelona en Comú, Gala Pin, va nàixer a València el 1981. És llicenciada en filosofia, però ha treballat en producció digital. Des que va arribar a Barcelona el 2003 ha estat activista en l'entorn del 15M i el moviment veïnal.

*Entrevista d'**Alex Milian***

A què atribueix l'èxit de Barcelona en Comú?

—Crec que estem en un cicle de canvi polític ja fa anys. Potser va començar el 15M però s'ha anat reforçant amb les marees, la PAH i la crisi institucional que és cada vegada més patent: cada vegada afecta més la nostra vida quotidiana i els nostres drets més bàsics. S'ha vist com es retallava en educació, es tancaven hospitals i la gent s'ha anat organitzant amb la consciència que les coses es podien fer d'una altra manera. Hem pogut accedir a l'Ajuntament de Barcelona perquè hem arribat a una confluència bàsica en base a pràctiques i objectius concrets. Hem aconseguit aquesta confluència àmplia de la ciutadania i moviments socials que existien prèviament i això ha permès fer un equip de govern que denota que les coses es poden fer d'una altra manera. Barcelona en Comú ha pogut guanyar no només per les coses que s'han fet en aquesta campanya electoral sinó per coses que s'havien fet abans.

—Indignació acumulada?

—La gent hem anat prenent consciència que tenim més poder del que ens havien fet creure, que les coses es podien fer d'una altra manera. Això torna a donar esperança i hi ha el missatge clar que aquesta forma de fer política d'esquena a la ciutadania no la volen més. Això no és un fet que s'estiga produint només a Barcelona; també ho hem vist a València, tant a la ciutat com a la Generalitat, a Madrid o a Saragossa. Estem →

Ada Colau i Gala Pin (al seu costat) celebren la victòria de Barcelona en Comú la nit del 24 de març, amb la resta del seu equip de campanya.

→ en un cicle de canvi polític, una de les primeres fites de la qual seran aquestes últimes eleccions, però anirem molt més enllà i més enllà de l'Estat: Syriza és un altre cas de revolució democràtica al sud d'Europa.

—Com es concreta això? En el seu cas, com s'acosta a la política?

—Molts de nosaltres estem fent política des de fa molts anys, però fèiem política en altres àmbits. En el meu cas des dels moviments veïnals, en qüestions d'activisme a la xarxa, contra la llei Sinde, etc. La idea que s'havia d'arribar també a l'escena institucional surt arran de la crisi i veient que les propostes de la ciutadania sempre troben un topall. Vam estar alertant de la bombolla immobiliària i no ens van escoltar; a Ciutat Vella hem estat alertant de la bombolla turística i no només no ens han escoltat, ens han ningunejat i, de vegades, maltractat. Molta gent que vam impulsar Guanyem ho vam fer perquè pensem que, perquè hi hagi més democràcia i una democràcia de més qualitat, és necessària una societat civil mobilitzada però també és necessari una entrada a l'esfera institucional que demostri que es pot governar d'una altra manera. Es tracta de coses de sentit comú: que l'habitatge ha de ser un dret fonamental i no un negoci per fer apartaments turístics il·legals; que els serveis bàsics s'han de garantir i hi ha vies per fer-lo. Tot això és sentit comú.

—Com es farà notar aquesta nova manera de governar? Les entitats socials us demanen sobretot més possibilitat de participació.

—Sí, però no com un fi en si mateix, sinó perquè la participació ha de garantir una millor qualitat del disseny de les polítiques públiques. És a dir, aquesta nova manera de governar es concreta, per exemple, en el nostre codi ètic al qual ens hem d'adscriure: de limitació de sou i limitació de mandats, però també amb mecanismes de rendició de comptes. Quan parlem de fer política d'una altra manera, parlem també de fer allò que ens hem compromès a fer. Es tracta de tenir mecanismes de rendició de comptes, de claredat.

> ***«La participació ha de garantir una millor qualitat del disseny de les polítiques públiques»***

—Com queda, doncs, la participació?

—S'ha d'entendre la participació com un procés que implica deliberació i participació, però també execució i avaluació. Fins ara hem tingut processos de participació que, a banda de tenir poca capacitat d'incidència i de decisió, es fixaven molt en la deliberació i, com a màxim, en la presa consultiva de decisions. Però no ha de ser una participació unidireccional en la qual l'Ajuntament consulta de manera sectorial processos de participació –per l'elaboració d'un pla urbanístic o un pla d'equipaments. Es tracta que la participació sigui transversal –que hi hagi una coresponsabilització de la ciutadania a l'hora d'elaborar les polítiques públiques. Això es concreta, per exemple, fent una moratòria en la instal·lació de nous apartaments turístics per elaborar un pla especial urbanístic sobre el model turístic. I això ho farem d'una manera participada perquè fa molt temps que molts veïns i veïnes alerten dels perills de la bombolla turística. De fet hi ha moltes propostes que vénen de l'associacionisme veïnal per posar fre a les conseqüències negatives del turisme i per distribuir els beneficis que dóna. Per tant, la participació ha de ser transversal en l'elaboració de polítiques públiques. A més quan pensem en participació hem de posar tots els recursos al servei d'aquesta participació. Ara mateix vivim en una societat completament digitalitzada, i en una suposada *smart city*, on l'ús de la tecnologia es fa servir bàsicament per beneficiar oportunitats de negoci per a les grans multinacionals i no es fa servir per democratitzar la ciutat, quan és un dels recursos que més podria ajudar a transversalitzar aquesta participació.

—Què implica això?

—Que es doni accés a internet a tots els barris, perquè n'hi ha que només tenen el 24 per cent de connectivitat, i fer servir sistemes de deliberació, presa de decisions i avaluació de polítiques públiques. Ara mateix està molt limitada a espais purament presencials i consultius que ha fet que molts dels veïns que hem estat anys participant en Consells de Barri hàgim deixat de creure en aquesta participació. Es tracta d'aprofitar tota la intel·ligència col·lectiva que hi ha a la ciutat –Barcelona és molt rica en teixit social– per posar-la al servei de la ciutat. •